

РЕШЕНИЕ

№ 1033

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5839** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 23056 от 20.06.2023 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 325 от 11.05.2023 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от “ДХХ Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 14220 - 02960 – 091 – 001 от 30.01.2023 г., издаден от С. С. А., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. Д. С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, изменен и потвърден с решение № 504 от 24.04.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

С жалбата се иска съдът да отмени РА и потвърждаващото го решение като неправилен, издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Излагат се доводи, че органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика и който е довел до едно незаконосъобразно определяне на публични задължения за данъчнозадълженото лице. Жалбоподателят оспорва твърдението на органите по приходите за наличието на обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал.1, т. 4 от ДОПК, явяващо се предпоставка за преминаване към облагане по специалния ред. В тази връзка се посочва, че, за да се

приложи чл. 122 от ДОПК при установяването на дължимия данък следва най – първо да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред, т.е органът по приходите да е установил обективно наличие на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК, а не да е събрал данни за предполагаемо наличие на тези обстоятелства. Жалбоподателят излага аргументи, че ревизията по чл. 122 от ДОПК се извършва само при наличие на някое от обстоятелствата, визирани в ал. 1 от същия член, като механизмът и редът, които следва да се спазват от страна на ревизиращия орган са регламентирани в ал. 2 на чл. 122 и ал.1 на чл. 124 от ДОПК. Инвокират се съображения, че през времето на ревизията дружеството е оказвало съдействие за изясняване на обективната истина, нито преди, нито по време на производството са укривани данни от органите на НАП, поради което счита, че липсват предпоставките по чл. 122 от ДОПК. В допълнение се посочва, че многократно са представяни документи и писмени обяснения. Дружеството възразява срещу извършеното преобразуване на финансовия му резултат, като посочва, че изложените аргументи от органите по приходите касаят липса на реалност на доставки по ЗДДС, а не облагане по ЗКПО. Твърди се, че доставчиците имат наети на граждански договори лица, на които им е платено договореното възнаграждение. Не на последно място оспорващият посочва, че при извършената проверка на документи в офиса му, органите по приходите не са открили нарушения при отразяването на разходите за ревизираните години от спорните дружества. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Б., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2222-14220-02960-020-001 от 13.06.2022 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, С. С. А., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на „ДХХ Инженеринг“ ЕООД. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Корпоративен данък за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от А. Д. С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Р. И. М., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 23.06.2022 г. по електронен път. Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2222-14220-02960-020-002 от 21.09.2022 г., издадена от С. А., е продължила срока на ревизията до 24.10.2022 г. Заповедта е връчена на 29.09.2022 г. по електронен път.

Със ЗИЗВР № Р – 2222-14220-02960-020-003 от 21.10.2022 г., издадена от С. А., е продължен срока за извършване на ревизията до 23.11.2022 г. Заповедта е връчена на 26.10.2022 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222-14220-02960-092-001 от 05.01.2023 г., връчен на 06.02.2023 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 14220-02960-091-001 от 30.01.2023 г. от С. С. А., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и А. Д. С., на длъжност главен инспектор по приходите, с който за всички ревизирани периоди – от 2019 г. до 2021 г.,

по Закона за корпоративното подоходно облагане, са му определени задължения, главница и лихви в общ размер на 15 789, 82 лв. РА е връчен по електронен път на 31.01.2023 г.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 1638 от 14.02.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 246 от 16.02.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срок директорът на ДОДОП се е произнесъл с решение № 504 от 14.04.2023 г., с което е изменил РА, като установеният с него резултат по ЗКПО – за данъчен период 2020 г., от корпоративен данък в размер на 13 505, 94 лв., е определен корпоративен данък в размер на 13 307, 07 лв., ведно с начислените лихви; и за данъчен период 2021 г., от корпоративен данък в размер на 218, 39 лв., е определен на корпоративен данък в размер на 148, 07 лв., ведно с начислената лихва. РА е потвърден в оспорената част на установеното задължение за лихва за данъчен период 2019 г.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

Процесията ревизия е първа за спорните периоди и вид задължение.

Основният предмет на Дейност на „ДХХ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД е проектиране, строеж и реставрация на сгради При ревизията е възприето, че упражняваната дейност от дружеството през процесните периоди се състои единствено в предоставяне на проектантски услуги, независимо че в подадените годишни данъчни декларации (ГДД) за процесните години е налице отбелязване на код 4120, който съответства на дейност „Строителство на жилищни и нежилищни сгради“. Установено е, че дружеството притежава материална, технологична и кадрова обезпеченост за осъществяване на дейност „предоставяне на проектантски услуги“ (офис. ДМА. както и лица по трудови договори на длъжности чертожници, архитект и инженер-проектант). Няма регистриран ЕКАФП.

Органите по приходите са извършили проверка на счетоводната и търговска документация на лицето в оригинал.

На жалбоподателя лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения. В РД са описани представените доказателства, а именно първичните счетоводни документи (покупни и продажни фактури), търговска и финансова документация (договори, включително и трудови такива, приемно- предавателни протоколи, банкови извлечения) и вторични счетоводни документи (счетоводни регистри, главни книги, оборотни ведомости, ведомости за заплати, хронологии на счетоводни сметки).

Извършени са насрещни проверки на преките доставчици – „ДЕРА 73“ ЕООД, „ЛОДЖИСТИК ГРУП БГ“ ЕООД и „РЕЛАКС СТРОЙ“ ООД.

С Протокол №Р-22221422002960-П. 001/16.08.2022 г. е извършено приобщаване на доказателства от предходна проверка за установяване на факти и обстоятелства на „ДХХ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД.

На база на проверените документи, органите по приходите са връчили Уведомление, с което жалбоподателя е информиран, че основата за облагане с корпоративен данък за ревизираните периоди ще бъде определена по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК. От ревизираното дружество е изискана декларация по реда на чл. 124. ал. 3 от ДОПК.

След анализ на събраните доказателства органът по приходите е направил следните фактически констатации и правни изводи:

Констатирано е, че за финансовата 2019 г. „ДХХ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД е подал ГДД

по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирал счетоводен финансов резултат (С.) счетоводна печалба и данъчен финансов резултат (ДФР) данъчна печалба в един и същ размер 2 789,61 лв. Деклариран е корпоративен данък в размер на 278,96лв., който не е внесен към датата на издаване на РА.

За финансовата 2020 г. е подадена ГДД, с която са декларирани счетоводна и данъчна печалба от 809,03 лв. и корпоративен данък в размер на 80,90 лв., който не е внесен към датата на издаване на РА.

За 2021 г. жалбоподателят е подал ГДД, с която са декларирани счетоводна и данъчна печалба в еднакъв размер на 1 286,78 лв. и корпоративен данък в размер на 128,68 лв., който не е внесен към датата на издаване на РА.

Органите по приходите са приели, че по реда на чл. 122, ал. 1 от ДОПК. следва да формират нови счетоводни финансови резултати на „ДХХ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД.

I. За 2020 г. са извършени корекции единствено по отношение на декларираните от жалбоподателя разходи. Не са признати разходи както следва:

1. Установено е, че във връзка с отчетни разходи в общ размер на 93 826,37 лв. по дебита на счетоводна сметка 609 „Други разходи“, оспорващият не разполага с каквито и да било документи, включително с фактурите, поради което е прието, че е налице основание за прилагане на чл. 26. т. 2 от ЗКПО. Това са разходи, свързани с доставчиците „МЕТАЛСНАБ БЪЛГАРИЯ“ АД (разход в размер на 13 072.44 лв.); „НКП СТРОЙ“ ЕООД (73 230.00 лв.); „ТЕМА ТЕХ“ ЕООД (2 607.17 лв.); „ЕЙ ЕС ДЖИ СЕКЮРИТИ“ ООД (12 802,60 лв.); „ДИ ЕМ МАКС“ ООД (524,16 лв.); М. А. Р. (690,00 лв.) и Д. Г. Д. (900,00 лв.). Тези разходи са отчетени по дебита на 609 сметка и кредита на 4012 „Доставчици в лева“.

2. Не са признати разходи в размер на 140,37 лв., също отчетени по дебита на сметка 609 срещу кредитирането на сметка 611 „Разходи за основна дейност“.

3. Във връзка с установен счетоводен запис по дебитиране на сметка 604 „Разходи за заплати“ срещу кредитиране на сметка 611 „Разходи за основна дейност“ в размер на 4 487.72 лв. н начално салдо на 01.01.2020 г. по сметка 604 в размер на 4 487,72 лв., закрито през 2020 г. и отнесено на разход, ревизиращите органи са посочили, че липсва документална обоснованост и по отношение на така извършените счетоводни операции. На основание чл. 26. т. 2 от ЗКПО не е признат отчетения разход в общ размер на 8 975,44 лв. /4 487,72 лв.).

4. Във връзка с установен счетоводен запис по Дебитиране на сметка 605 „Разходи за социални осигуровки и надбавки“ срещу кредитиране на сметка 611 в размер на 856.35 лв. и начално салдо на 01.01.2020 г. по сметка 605 в размер на 856,35 лв., закрито през 2020 г. и отнесено на разход, не е признат отчетеният разход в общ размер на 1 712,70 лв. (856,35 лв.).

5. Не са признати и отчетените по дебита на сметка 621 разходи за лихви в размер на 13 210,00 лв., начислени във връзка с два договора за заем със заемодател „БУЛКОН СТРОЙ“ ООД за заем в общ размер на 287 000,00 лв., доколкото не са представени разходно-оправдателни документи - лихвени листа и други документи във връзка с начисляването на разходи за лихви, както и разходни касови ордери (РКО) за изплатените суми.

6. Ревизиращите органи не са признали и отчетения разход по сметка 611 в размер на 109 084,25 лв. с основание „намаление на незавършено производство“. Основният им мотив е, че през тази година жалбоподателят е извършвал само проектантски услуги, което не предполагало наличие на незавършено производство.

При тези данни е формиран извод, че разходите, които се признават след ревизия са в размер на 69 328,49 лв. На основание чл. 122, ал. 1, т. 4 от ЗКПО, за 2020 г. е определен нов счетоводен финансов резултат в размер на 107 452,58 лв. (176 781.07 лв. общо декларирани приходи - 69 328,49 лв., признатите след ревизия разходи). Формираният С. е преобразуван за данъчни цели в посока увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата от 27 606.83 лв., доколкото не са представени каквито и да било документи по взетата стопанска операция по дебитиране на сметка 709 „Други приходи“ срещу кредитиране на сметка 498 „Други Дебитори“ с посочената сума.

С РД и РА е определен ДФР - данъчна печалба в размер на 135 059,41 лв. и следваш се КД в размер на 13 505.94 лв. С оглед факта, че лицето не е внесло декларирания от него данък, е определен данък за внасяне от 13 505.94 лв. Допълнително установеният данък с в размер на 13 425.04 лв.

II. За 2021 г. корекциите са следните:

1. Установено е, че във връзка с 12 договора за заем, по които оспорващият е заемодател, със срок на връщане между 1 и 5 години (9, от които са с получател „НКН ИНВЕСТ“ ЕООД, който е свързано лице с жалбоподателя по смисъла на § 1, т. 3. б. „д“ от ДОПК, със заемна сума в общ размер на 21 300,00 лв., 1 с Н. Х. на стойност 9 900.00 лв., също свързано лице - всички тези договори с клауза, че не се дължат лихви; и други 2 договора с ЮЛ на обща стойност 17 000,00 лв., с определено възнаграждение от 0,5% лихва), „ДХХ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД не е начислявало приходи от лихви в противоречие с изискванията на СС 18 „Приходи“.

2. Установено е, че през 2021 г. ревизираното дружество е декларирало покупки на услуги от неговите доставчици „ТЕРА 73“ ЕООД и „РЕЛАКС СТРОЙ“ ООД (фактурирали услуги по разчистване на терени в различни квартали на [населено място]), и „ЛОДЖИСТИК ТРУП БГ“ ЕООД, издало фактури с предмет проучване на пазара на недвижими имоти на територията на [населено място], като в тази връзка са отчетени разходи по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ в общ размер на 20 220,00 лв.

Изготвените искания до тези ЮЛ са връчени по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК, поради неоткриване на дружествата на обявените от тях адреси за кореспонденция, като в отговор не са ангажирани доказателства. Посочено е, че и трите дружества са рискови за НАП лица - същите са регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност / по инициатива на данъчен орган; нямат материална, технологична и кадрова обезпеченост да осъществяват фактурираните от тях дейности, не са подавали ГДД по реда на чл.92 от ЗКПО за 2021 г., а част от тях не са подавали и за предходни години.

В РД е посочено, че от жалбоподателя по отношение на доставката от „ТЕРА 73“ ЕООД е представена фактура №[ЕГН]/01.10.2021 г. на стойност 4 400,00 лв. с предмет „срутване на сгради, почистване и изхвърляне на отпадъци на парцел в кв. Б., С.“; договор и приемо-предавателен протокол. По доставките от „РЕЛАКС СТРОЙ“ ООД са представени сходни документи: фактурите /№[ЕГН]/15.05.2021 г. и №[ЕГН]/20.06.2021/ на обща стойност, без ДДС 9 820.00 лв., с предмет „разрушаване на сгради, подравняване на терен и изхвърляне на отпадъци на парцели [населено място] и в кв. С.“, два договори и приемо - предавателни протоколи, Относно доставките от „ЛОДЖИСТИК ТРУП БГ“ ЕООД са представени фактурите № 0...0703/25.05.2021 г., № 0...0699 от 14.05.2021 г., № 0...0694/29.04.2021 г., №

0...0682/18.03.2021 г., № 0...0686/30.03.2021 г. и № 0...0691/19.04.2021 г., всяка една от които с размер от 1 000,00 лв. (общ размер на данъчните основи 6 000.00 лв.) и с предмет проучване на пазара на жилищни имоти в различни квартали на [населено място] -[жк],[жк],[жк],[жк]и[жк], както и договор към всяка от фактурите, без да са представени приемо-предавателни протоколи.

При тези данни органите по приходите са приели, че процесите 9 фактури с предмет услуги не доказват реално развили се търговски и финансови взаимоотношения с посочените контрагенти, като по отношение на отчетените разходи в общ размер на 20 220.00 лв. за жалбоподателя е приложима разпоредбата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО - не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани.

3. На основание чл. 26, т. 2 от закона, ревизиращите органи и през тази година не са признали отчетения разход по сметка 611 в размер на 193.96 лв. с основание „намаление на незавършено производство“.

Въз основа на посоченото е направен извод, че на основание чл. 122. ал. 1. т. 4 от ЗКПО, за 2021 г. е определен нов счетоводен финансов резултат в размер на 2 183,92 лв., вместо декларирания от дружеството 1 286,78 лв. (17 580,00 лв., общо декларирани приходи + 897.14 лв. недеklarирани приходи от лихви - 16 293,22 лв., декларираните от лицето разходи по ГДД).

Ответникът е посочил, че поради неизвършено преобразуване на формирования С., след ревизия данъчната печалба е 2 183,92 лв., съответно корпоративният данък е в размер на 218,39 лв. Допълнително установеният данък в случая е в размер на 89,71 лв.

За не внесения задължения е начислена лихва в размер на 2 275,07 лв., включително и за невнесения за 2019 г. корпоративен данък в размер на 73,49 лв.

С решението на ответника РА е отменен в частта за 2020 г. относно С. в размер на 809,03 лв., който е преобразуван за данъчни цели, освен с декларирания от жалбоподателя суми (в увеличение със сумата от 2818, 04 лв. на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО и намаление със същата сума на основание чл. 54, ал.1 от с.з.), но и със сумата в общ размер на 132 261, 71 лв. В резултат на направената корекция е формиран нов данъчен финансов резултат от 133 070,74 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 13 307,07 лв., който е с 198,87 лв.е по – малко от посочения в РА – 13 505,94 лв., поради което акта е изменен в тази част. С решението на ответника е извършена корекция и по отношение на ревизираната 2021 г. със сумата от 193,96 лв. и е определен нов корпоративен данък в размер на 148,07 лв., ведно с начислената лихва. Видно от молбата на процесуалния представител на ответника (л. 122) материалния интерес по делото след решението на директора на ДОДОП е общо в размер на 15 960,38 лв., в това число главница в размер на 13 455,14 лв. и лихви в размер на 2 505, 24 лв.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства, представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА,

имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Липсва спор по фактите по делото. Спорните въпросите са материалноправни и се свеждат до това правилно ли не са признати за данъчни цели за установените допълнителни задължения за корпоративен данък за 2020 и 2021 г. по реда на чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

В конкретния случай органите по приходите за спорния период – 2020 г. са приели наличието на данни за приложението на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, тъй като жалбоподателят не е представил никакви документи, включително и фактури издавани от дружествата "МЕТАЛСНАБ БЪЛГАРИЯ" АД, "НКН СТРОЙ" ЕООД, "ТЕМА ТЕХ" ЕООД, "ЕЙ ЕС ДЖИ СЕКЮРИТИ" ООД и "ДИ ЕМ МАКС" ООД, както и физическите лица М. А. Р. и Д. Г. Д. не са налице действително извършени разходи и не са ангажирани никакви документи, от които да се установи за какво са извършени разходите. По отношение на тях и в жалбата не се посочват конкретни аргументи. Настоящият съдебен състав намира, че изводите на органите по приходите за посочените дружества и физически лица са правилни и обосновани.

Съгласно чл. 26, ал.2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този. Следователно, на това правно основание, за да не се признаят счетоводни разходи, следва те да са такива разходи, за които данъчнозадълженото лице не разполага с документи, отговарящи на нормативните изисквания на ЗКПО и Закона за счетоводството, т. е. включително и когато тези документи не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция. В случая тези разходи са вписани само като счетоводна операция по Дебита на сметка 609 срещу кредит на сметка 4012 „Доставчици в лева“, подробно описани в РД на стр 18 и 19.

Съгласно чл. 10, ал.1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Документалната обосновааност на разходите за данъчни цели е основание за регистриране на съответната стопанска операция и нейното вярно и точно отразяване. Документалната обосновааност разкрива дали отчетеният разход е пряко свързан и обслужва стопанската дейност на данъчно задълженото лице. За се прецени дали счетоводният разход следва да се признае за данъчните цели, следва преди това да бъде изследван въпросът

налице ли са реално осъществени доставки на услуги и стоки по издадените от посочените по-горе доставчика, които да послужат като основание направените от "ДХХ Инженеринг" ЕООД разходи във връзка с тези доставки да бъдат признати за данъчни цели и с тях да бъде намален съответно финансовият резултат на дружеството-жалбоподател за процесната 2020 г.

По този въпрос оспорващият не излага никакви аргументи и не посочва никакви данни за реално извършени услуги. Същите са маркирани в края на жалбата по следния начин „отделно не са ни признати множество разходи само, защото „уж“ не сме представили документи като Договори, фактури, приемо – предавателни протоколи, РКО и др., като например от „НКН Строй“ ЕООД, „металснаб България“ АД и др. фирми, факт, който не констатиран при посещение в офиса на дружеството“.

Доставките на по дебатираните по сч. Сметка 609 разходи трябва да се докажат по категоричен начин, както и че същите са действително извършени, но в материалите по делото липсват такива данни.

Както в хода на ревизията, така и в настоящето съдебно производство жалбоподателят не ангажира никакви доказателства, а и не излага, опровергаващи органите по приходите, аргументи по отношение на допълнително непризнатите разходи за 2020 г. в размер на 10 688, 14 лв. по дебита на сметки 604 и 605 „Разходи за заплати“ и „Разходи за социални осигуровки и надбавки“ срещу кредит на сметка 611 „Разходи за основна дейност“, както и по отношение на разхода в размер на 27 606, 83 лв., който е отчетен по дебита на сметка 709 „Други приходи“ срещу кредита на сметка „Други дебитори“.

Във връзка с посоченото неангажиране на счетоводни документи, правилно и законосъобразно органите по приходите са извършили ревизията по особения ред на чл. 122 и сл. от ДОПК и с оглед на това следва да се вземе предвид правилото, въведено с нормата на чл. 124, ал.2 от ДОПК, че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал.1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства. Това означава, че на ревизионния акт е нормативно придадена отнапред материална доказателствена сила по отношение на обективирания в него констатации. За да извърши ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК и сл., ревизиращият екип е приел, че е налице основанието по т. 4 – липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на

задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. Установено е, че описаните по – горе в решението разходи са единствено счетоводно отразени по дебита на сметки 604, 605, 609 и 709, но при липсата на счетоводни документи. Отстрана на оспорващия не се ангажират абсолютно никакви първични счетоводни документи, които да обяснят отчитането им. В тази връзка настоящият съдебен състав приема, че правилно и законосъобразно производството е праведно по особените правила на чл. 122 от ДОПК и при доказани обстоятелства по т. 4 на ал. 1 от същата разпоредба на ДОПК.

По отношение на 2021 г., настоящият съд намира за необходимо да посочи, че основният проблем е свързан с обстоятелството, че разходи, реализирани по договорите сключени между жалбоподателя и доставчиците „ТЕРА 73“ ЕООД, „ЛОДЖИСТИК ГРУП БГ“ ЕООД и „РЕЛАКС СТРОЙ“ ООД са счетоводно оформени, но не са били включени в подадената ГДД по чл. 92, ал.1 от ЗКПО, поради което органите по приходите след като излагат аргументи за липсата на счетоводна отчетност за тях, тъй като не откриват насрещните контрахенти за потвърждение на сключените договори и извършени услуги по договорите, приемат, че зад представените фактури не стоят реално извършени услуги и ги изключват при намаляването на финансовия резултат на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. В хода на настоящето съдебно производство оспорващият не ангажира допълнително доказателства, с които да опровергае изводите на органите по приходите. Към материалите по делото не се съдържат абсолютно никакви данни за реалното извършване на договорените доставки между жалбоподателя и трите дружества.

По тези съображения, настоящият съдебен състав приема, че жалбата и в тази ѝ част е неоснователна.

Оспорващият не излага абсолютно никакви аргументи в жалбата си по отношение на начислените лихви за 2019 г. и непризнатия разход за 2021 г. в размер на 193, 96 лв. с основание „намаление на незавършено производство“, но доколкото обжалва РА в потвърдената му част, съдът намира за необходимо да посочи, че и в този случай органите по приходи са издали един законосъобразен акт. В частта за 2021 г. отново са налице предпоставките по чл. 26, т. 2 от ЗКПО, тъй като освен счетоводно отразяване на посочения разход, не са ангажирани и открити никакви други документи, включително и фактури.

По изложените аргументи, обжалваният ревизионен акт е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден, а жалбата, подадена срещу него да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

С оглед изхода на правния спор и предвид направените своевременни искания съдът намира, че на основание чл. 161, ал.1, от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2014

г. за минималните адвокатски възнаграждения на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1836 лв. при материален интерес общо в размер на 15 960, 38 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “ДХХ Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 14220 - 02960 – 091 – 001 от 30.01.2023 г., издаден от С. С. А., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. Д. С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, изменен и потвърден с решение № 504 от 24.04.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

ОСЪЖДА “ДХХ Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 1836 (хиляда осемстотин тридесет и шест) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: